

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ-ΠΡΑΚΤΙΚΟ.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ-ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

18/03/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ-ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

01/04/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών αποσκοπεί στη βελτίωση του εκπαιδευτικού τους έργου και κατ' επέκταση της ποιότητας του παρεχόμενου διδακτικού, παιδαγωγικού και υποστηρικτικού έργου στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Έχει πρωτίστως αναστοχαστικό και διαμορφωτικό χαρακτήρα, θέτοντας στο επίκεντρο την αυτοβελτίωση του εκπαιδευτικού και τη συνεχιζόμενη και ολιστική επαγγελματική του εξέλιξη [ΚΥΑ αριθμ.9950/ΓΔ5/27-1-2023 (ΦΕΚ 388)]. Η παρούσα αξιολόγηση του εκπαιδευτικού κ. Ζαχόπουλου Αντώνιου (ΠΕ70) εστιάζει στο πεδίο Α1, όπου περιγράφεται η διδασκαλία του στη γενική και ειδική διδακτική των γνωστικών αντικειμένων. Η συνάντηση προετοιμασίας, μεταξύ αξιολογήτριας-Συμβούλου Εκπαίδευσης κ. Παπαγεωργίου Αικατερίνης και αξιολογούμενου-εκπαιδευτικού (ΠΕ70) κ. Ζαχόπουλου Αντώνιου, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 26/2/2026 και ώρα 13.30', στο Δημοτικό Σχολείο Βεργίνας-Παλατισιών. Συζητήθηκαν θέματα αναφορικά με τις παρατηρήσεις δύο διδασκαλιών που αφορούν τη γενική και ειδική διδακτική των μαθημάτων της Μελέτης του Περιβάλλοντος και της Ιστορίας, Δ' τάξης. Ειδικότερα, συζητήθηκαν η διαδικασία της αξιολόγησης, τα κριτήρια, τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα, οι στόχοι της διδασκαλίας, η εστίαση, η μεθοδολογία, οι πρακτικές και τα εργαλεία, η ανατροφοδότηση του γνωστικού αντικείμενου, οι ιδιαιτερότητες του μαθητικού δυναμικού της Δ' τάξης και της σχολικής μονάδας. Η απόφαση πάρθηκε, από κοινού, να πραγματοποιηθεί η 1η διδασκαλία την Τετάρτη 18/3/2026 και ώρα 8.15' (1η διδακτική ώρα), στο Δημοτικό Σχολείο Βεργίνας-Παλατισιών για μία διδακτική ώρα. Με πρόταση του αξιολογούμενου έγινε η επιλογή του μαθήματος της Μελέτης του Περιβάλλοντος, θεματικό πεδίο: «Η Φύση είναι το σπίτι μας», θεματική

ενότητα: «Ζώα που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν». Η 2η διδασκαλία αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 1/4/2026 και ώρα 10.00' (3η διδακτική ώρα), στο Δημοτικό Σχολείο Βεργίνας-Παλατιτσίων για μία διδακτική ώρα. Με πρόταση του αξιολογούμενου έγινε η επιλογή του μαθήματος της Ιστορίας, θεματικό πεδίο: «Η Μακεδονία», θεματική ενότητα: «Η Μακεδονία, μια νέα ελληνική δύναμη», όπου ο αξιολογούμενος διδάσκει ως υπεύθυνος δάσκαλος της Δ' τάξης. Κατά την παρακολούθηση των δύο διδασκαλιών διαπιστώθηκαν τα παρακάτω: Η παρούσα αξιολογική έκθεση αφορά την εκτίμηση δύο διδακτικών παρεμβάσεων στην Δ' τάξη του Δημοτικού Σχολείου, αφενός τη διδασκαλία στη Μελέτη Περιβάλλοντος με θέμα «Ζώα που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν» και αφετέρου τη διδασκαλία στην Ιστορία με θέμα «Η Μακεδονία: μια νέα ελληνική δύναμη». Οι δύο διδασκαλίες παρουσίασαν διαφορετικά γνωστικά αντικείμενα, ωστόσο συνέκλιναν ως προς τη μαθητοκεντρική φιλοσοφία, τη διερευνητική προσέγγιση και την αξιοποίηση σύγχρονων παιδαγωγικών αρχών, όπως ο εποικοδομητισμός (Piaget, Bruner), ο κοινωνικός εποικοδομητισμός (Vygotsky), η διαφοροποιημένη διδασκαλία (Tomlinson) και οι σύγχρονες θεωρίες ενεργητικής μάθησης. Προετοιμασία της διδασκαλίας Οι δύο διδασκαλίες έλαβαν χώρα στην αίθουσα πληροφορικής του σχολείου. Παρατηρήθηκε σαφής διατύπωση διδακτικών στόχων σε επίπεδο γνώσεων, δεξιοτήτων και στάσεων. Στην πρώτη διδασκαλία, οι στόχοι περιλάμβαναν γνωστικό επίπεδο (π.χ. γνώση απειλούμενων ζώων), δεξιότητες (αναζήτηση πληροφοριών, χρήση ΤΠΕ), στάσεις (περιβαλλοντική ευαισθησία). Αντίστοιχα, στη δεύτερη διδασκαλία δόθηκε έμφαση στην αναγνώριση αιτιωδών σχέσεων, στην κατανόηση της σημασίας της ηγεσίας και στη σύνδεση πολιτικών, οικονομικών και στρατιωτικών δεδομένων. Η πολυδιάστατη αυτή στοχοθεσία συνάδει με τη σύγχρονη παιδαγωγική αντίληψη που αντιμετωπίζει τη μάθηση ως ολιστική διαδικασία και όχι ως απλή μετάδοση γνώσεων. Θετικό στοιχείο αποτέλεσε η αναφορά σε μαθητές με δυσκολίες και στη συνεργασία με την εκπαιδευτικό παράλληλης στήριξης. Αυτό ανέδειξε την εφαρμογή αρχών συμπεριληπτικής εκπαίδευσης, όπως προτείνεται με τις πρακτικές της διαφοροποιημένης διδασκαλίας (Tomlinson). Διαθεματικότητα και σύνδεση με το Πρόγραμμα Σπουδών Η πρώτη διδασκαλία ενσωμάτωσε διαθεματικά στοιχεία της Γεωγραφίας (γεωγραφική αναζήτηση), της Γλώσσας (παρουσιάσεις, επιχειρηματολογικός λόγος), των Εικαστικών (αφίσα) και της πληροφορικής ΤΠΕ (Google Earth). Η δεύτερη διδασκαλία σύνδεσε την Ιστορία με τη Γλώσσα και τον ψηφιακό γραμματισμό. Η διαθεματική αυτή προσέγγιση ανταποκρίθηκε στις αρχές του προγράμματος σπουδών και ενίσχυσε τη μεταφορά γνώσης (Bruner), ώστε να αντιλαμβάνεται ο/η μαθητής/τρια πώς να μαθαίνει και να χρησιμοποιεί τη δομή της γνώσης για να επιλύει προβλήματα πέρα από το αρχικό πλαίσιο. Διδακτική μεθοδολογία και υλοποίηση Ο εκπαιδευτικός και στις δύο διδασκαλίες υιοθέτησε μαθητοκεντρικό χαρακτήρα. Ο ίδιος λειτούργησε ως συντονιστής, οι μαθητές/τριες συμμετείχαν ενεργά και η γνώση οικοδομήθηκε μέσω δράσης και διερεύνησης (Piaget). Στην πρώτη διδασκαλία, ο εκπαιδευτικός ακολούθησε τη διερευνητική και ανακαλυπτική μάθηση, που προώθησε την κριτική σκέψη των παιδιών και την οικολογική ευαισθητοποίηση. Οι μαθητές/τριες αναζήτησαν πληροφορίες, δημιούργησαν την «ταυτότητα» ζώου, συλλέγοντας στοιχεία, και φιλοτέχνησαν αφίσα με μήνυμα προστασίας των απειλούμενων ζώων. Καινοτόμο στοιχείο αποτέλεσε, δειλά, η εφαρμογή της ανεστραμμένης τάξης. Οι μαθητές/τριες προετοιμάστηκαν στο σπίτι (μέσω σχετικού βίντεο) και το μάθημα στην τάξη αξιοποιήθηκε για εμβάθυνση. Η πρακτική αυτή, μεγιστοποίησε τον διδακτικό χρόνο και ενίσχυσε την αυτορρυθμιζόμενη μάθηση. Στη δεύτερη, διερεύνησαν ιστορικά ερωτήματα, συνέθεσαν απαντήσεις, καλλιέργησαν την ιστορική σκέψη και την αιτιολογική κατανόηση. Ο εκπαιδευτικός αξιοποίησε την τεχνική της «σκαλωσιάς» (scaffolding), σύμφωνα με την οποία πρόσφερε προσωρινή υποστήριξη στους/στις μαθητές/τριες, την οποία σταδιακά απέσυρε, καθώς εκείνοι/ες αποκτούσαν αυτονομία. Ενώ η ενθάρρυνση στις ομάδες εργασίας επεκτείνονταν σε υψηλότερο επίπεδο, αφού ζητήθηκε από τους/τις μαθητές/τριες να ερμηνεύσουν και να αξιολογήσουν και όχι, απλώς, να ανακαλέσουν στη μνήμη τους δεδομένα. Ο εκπαιδευτικός έδειξε να κατανοεί όχι μόνο το ιστορικό περιεχόμενο, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο αυτό το περιεχόμενο μπορούσε να γίνει προσβάσιμο και κατανοητό από τους/τις μαθητές/τριες της συγκεκριμένης ηλικίας και βαθμίδας. Ενδεικτικά, όταν ένας μαθητής ρώτησε ποιος ήταν ο Φίλιππος Β', ο εκπαιδευτικός απάντησε συνδέοντας το πρόσωπο τόσο με τη γεωγραφική και πολιτική πραγματικότητα της εποχής όσο και με την προηγούμενη γνώση του μαθητή, μια σύνδεση που ανέδειξε βαθιά κατανόηση τόσο του επιστημονικού αντικειμένου όσο και του γνωστικού υπόβαθρου των μαθητών/τριών. Ο εκπαιδευτικός, σε συνεργασία με την εκπαιδευτικό παράλληλης στήριξης, διαφοροποίησε τη διδασκαλία ως προς το περιεχόμενο (πολλαπλές πηγές), τη διαδικασία (ομαδική εργασία), το προϊόν (αφίσα, παρουσίαση). Η πρακτική αυτή θεωρείται βασικός πυλώνας σύγχρονης διδασκαλίας και ανταποκρίθηκε στις διαφορετικές μαθησιακές ανάγκες των παιδιών. Και στις δύο διδασκαλίες έγινε ουσιαστική χρήση ΤΠΕ (Google Earth, διαδραστικός πίνακας, κουίζ-Wordwall, βίντεο). Η χρήση της δεν ήταν επιφανειακή αλλά παιδαγωγικά ενταγμένη, καθώς υποστήριξε τη διερεύνηση, ενίσχυσε τη συμμετοχή, πρόσφερε άμεση ανατροφοδότηση και ενίσχυσε τον παιγνιώδη χαρακτήρα της μάθησης. Η αξιοποίηση των ψηφιακών εφαρμογών για δραστηριότητες εμπέδωσης και ανατροφοδότησης ανέδειξε την ικανότητα του εκπαιδευτικού να ενσωματώνει σύγχρονα τεχνολογικά εργαλεία στην παιδαγωγική του πρακτική, σύμφωνα με το μοντέλο TPACK, όπου η τεχνολογική παιδαγωγική γνώση περιεχομένου αποτελεί ανώτερο επίπεδο επαγγελματικής ετοιμότητας του εκπαιδευτικού. Το γεγονός αυτό, συνάδει με τις θεωρίες πολυγραμματισμών και ψηφιακής παιδείας. Και

στις δύο διδασκαλίες κυριάρχησε η διαμορφωτική αξιολόγηση, με παρατήρηση, ενεργή συμμετοχή, φύλλα εργασίας, κουίζ, δίνοντας έμφαση στη διαδικασία της μάθησης και δευτερευόντως στο αποτέλεσμα. Χρησιμοποιήθηκαν αξιολογικά μέσα και εργαλεία, όπως αφίσες, παρουσιάσεις, ψηφιακά κουίζ, μεταγνωστικά ερωτηματολόγια. Η ύπαρξη μεταγνωστικού ερωτηματολογίου στην πρώτη διδασκαλία αποτέλεσε στοιχείο που ενίσχυσε την αυτογνωσία, καλλιέργησε δεξιότητες αυτορρύθμισης (Flavell). Η ποικιλία αυτή επέτρεψε την ολιστική αποτίμηση της μάθησης. Η πρώτη διδασκαλία υπερείχε ως προς τη βιωματικότητα και τη μεταγνωστική διάσταση, ενώ η δεύτερη ενίσχυσε την ιστορική σκέψη και την αιτιολογική κατανόηση. Και οι δύο διδασκαλίες συνέβαλαν ουσιαστικά στη διαμόρφωση ενεργών, σκεπτόμενων και συνεργατικών ομάδων εργασίας. Προήγαγαν, επίσης, δεξιότητες του 21ου αιώνα, όπως την κριτική σκέψη, τη συνεργασία, τη δημιουργικότητα. Παιδαγωγικό κλίμα και ρόλος εκπαιδευτικού Και στις δύο διδασκαλίες ενθαρρύνθηκε η συμμετοχή, καλλιεργήθηκε ο σεβασμός, προωθήθηκε η συνεργασία. Ο εκπαιδευτικός πέτυχε τη διαμόρφωση ενός θετικού και υποστηρικτικού μαθησιακού περιβάλλοντος. Κατά την αφορμή της πρώτης διδασκαλίας, ξεκίνησε με ερωτήσεις ανοιχτού τύπου για την ανάδειξη των προϋπαρχουσών γνώσεων («Τι ξέρετε για αυτά τα ζώα;»), δημιουργώντας μια γέφυρα ανάμεσα στον οικείο, βιωματικό κόσμο των παιδιών και τη νέα γνώση. Για τη δεύτερη διδασκαλία είχε προηγηθεί η εκπόνηση εκπαιδευτικού προγράμματος στον αρχαιολογικό χώρο της Βεργίνας. Ένα από τα χαρακτηριστικά και των δύο διδασκαλιών υπήρξε η προσεκτική οργάνωση της τάξης σε ομάδες εργασίας μπροστά σε υπολογιστή. Ο εκπαιδευτικός δεν επέλεξε τυχαία τη συνεργατική δομή, αλλά επένδυσε στη δημιουργία ρόλων (γραμματέας, ερευνητής, εκπρόσωπος) που εξασφάλισαν την ανάληψη ευθύνης από κάθε μαθητή/τρια, ώστε κάθε μαθητής/τρια να έχει συγκεκριμένη αποστολή και να γνωρίζει ακριβώς τι αναμενόταν από αυτόν/ή. Η τεχνική του «μικρού δασκάλου», όπου ένας/μία μαθητής/τρια συντόνιζε το διαδραστικό κουίζ, αποτέλεσε μια προηγμένη παιδαγωγική πρακτική που ενίσχυσε την αυτοπεποίθηση και τις ηγετικές δεξιότητες των μαθητών/τριών. Η χρήση ψηφιακού χρονόμετρου βοήθησε στην αυτορρύθμιση των ομάδων. Με τον τρόπο αυτό, ενισχύθηκε η συνεργασία, η υπευθυνότητα, η κοινωνική μάθηση. Η πρακτική αυτή εδράζεται στον Vygotsky και στη Ζώνη Επικείμενης Ανάπτυξης, όπου η μάθηση επιτυγχάνεται μέσω αλληλοϋποστήριξης και αλληλεπίδρασης. Ο εκπαιδευτικός, σε συνεργασία με την εκπαιδευτικό παράλληλης στήριξης, λειτούργησε ως εμπυχωτής και συντονιστής. Αναστοχασμός - Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού Ο αναστοχασμός αποτελεί βασική διαδικασία για την επαγγελματική ανάπτυξη του εκπαιδευτικού. Η διδακτική μεθοδολογία και οι επιλεγμένες στρατηγικές μάθησης αντικατοπτρίζουν την παιδαγωγική ταυτότητα του εκπαιδευτικού. Ο εκπαιδευτικός έκανε αποτελεσματική διαχείριση του χρόνου και προσάρμοσε σε πραγματικό χρόνο τη διδακτική του προσέγγιση βάσει της αναμενόμενης αντίδρασης των μαθητών/τριών, ενώ η ύπαρξη του μεταγνωστικού ερωτηματολογίου υποδηλώνει ότι σχεδίασε τη συλλογή στοιχείων για μεταγενέστερη αξιολόγηση της διδακτικής του πρακτικής. Σε επίπεδο επαγγελματικής ανάπτυξης, αξιοσημείωτη είναι η γνώση και η αξιοποίηση σύγχρονων ψηφιακών εργαλείων (Wordwall), η εισαγωγή βιωματικών μεθόδων (δραματοποίηση) και η συστηματική χρήση φύλλων εργασίας που προετοίμασαν συνθήκες αυτοαξιολόγησης και προήγαγαν μεταγνωστικές διαστάσεις. Αναμφίβολα, κάθε διδακτική διαδικασία ενέχει περιθώρια περαιτέρω βελτίωσης. Στην προκειμένη περίπτωση, κρίνεται σκόπιμη η διάθεση επαρκέστερου διδακτικού χρόνου για την παρουσίαση των εργασιών των ομάδων, με στόχο την ουσιαστικότερη καλλιέργεια του προφορικού και επιχειρηματολογικού λόγου των μαθητών/τριών. Παράλληλα, προτείνεται η ενίσχυση της αυτενέργειας των ομάδων μέσω σαφέστερης οριοθέτησης και τήρησης κανόνων λειτουργίας. Κατά τη διαδικασία του αναστοχασμού, ο εκπαιδευτικός αναγνώρισε την ανάγκη υιοθέτησης μιας αυθεντικής παιδαγωγικής προσέγγισης, καθώς και τη διατήρηση μιας συνεκτικής και σταθερής επαγγελματικής ταυτότητας στο σύνολο των μελλοντικών διδακτικών παρεμβάσεων, αποφεύγοντας την περιστασιακή διαφοροποίηση της απόδοσής του υπό την επίδραση εξωτερικών συνθηκών. Επιπλέον, κατέδειξε επίγνωση της αναγκαιότητας ενίσχυσης της συνεργασίας με την εκπαιδευτικό παράλληλης στήριξης, προκειμένου να διασφαλιστεί η ουσιαστική εφαρμογή των αρχών της συμπερίληψης και να καλλιεργηθεί το αίσθημα του «ανήκειν» στους/στις μαθητές/τριες με μειωμένες γνωστικές και συναισθηματικές δυνατότητες. Συμπερασματικά, οι δύο διδασκαλίες αποτέλεσαν ολοκληρωμένα παραδείγματα σύγχρονης διδακτικής πρακτικής, που ενσωμάτωσαν μαθητοκεντρικές, διερευνητικές και συνεργατικές προσεγγίσεις, αξιοποιώντας τις ΤΠΕ και καλλιεργώντας δεξιότητες απαραίτητες για τον 21ο αιώνα. Λαμβάνοντας υπόψη: • τις αναφερόμενες παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης (Πεδίο Α1), • την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης στον ηλεκτρονικό ατομικό φάκελο του εκπαιδευτικού, • την υπηρεσιακή θητεία του (17 χρόνια) σε ολιγοθέσια και πολυθέσια σχολεία, προϊστάμενος ΣΜ, • την παιδαγωγική αξιοποίηση της τεχνολογίας στη διδασκαλία, • τις ακαδημαϊκές σπουδές του (παρακολούθηση μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών, πιστοποίηση ΤΠΕ-B2 επίπεδο, ξένη γλώσσα-αγγλικά B2 επίπεδο, παιδαγωγική κατάρτιση-επιμορφώσεις, παρακολουθήσεις συνεδρίων, σεμιναρίων), καταλήγουμε ότι το εκπαιδευτικό του έργο είναι «εξαιρετικό» στην άσκηση της διδακτικής διαδικασίας. Με βάση τα παραπάνω, το διδακτικό έργο του εκπαιδευτικού συνέβαλε ουσιαστικά στην προώθηση της ενεργητικής μάθησης και της παιδαγωγικής ποιότητας στη διδασκαλία των παιδιών της Δ' τάξης. Ο εκπαιδευτικός κ. Ζαχόπουλος Αντώνιος λειτούργησε με υπευθυνότητα και παιδαγωγική επάρκεια επιτυγχάνοντας συνθήκες συνεργατικής μάθησης σε ένα σχολικό ετερογενές

Κωδικός: FI_jwnNrjθeapJC3jJrkew

περιβάλλον.